

ДАЛЕЧЪ ОТЪ РОДИНАТА

(Сенкевичъ)

Преди много години поляцитѣ — единъ славянски народъ — паднали подъ властѣта на нѣмцитѣ. И мнозина поляци, които не можели да понасятъ робството, се прѣснали по свѣта като скитници.

Единъ отъ тѣзи прокудени поляци живѣлъ по четиритѣ краища на свѣта и ималъ много приключения. Той се сражавалъ и като войникъ срещу нѣмцитѣ, дирилъ и злато въ Австралия, и алмази въ Африка, и събиралъ кожи по рѣка Амазонка въ Америка. Еднажъ едвамъ се спасилъ отъ ржцетѣ на червенокожитѣ американски диваци. И морякъ ставалъ, но корабътъ имъ се разбилъ и съ мжка се спасилъ. Навредъ, дето е залавялъ работа, все тѣрпѣлъ несполуки.

Най-после, следъ като скиталъ четиридесетъ години по свѣта, беденъ, отслабналъ, старъ, той намѣрилъ мѣсто, дето да може да отдѣхне и спокойно да прекара старинитѣ си.

При входа на единъ каналъ въ Америка, въ морето имало много подводни канари. Нощемъ за параходитѣ било опасно да минаватъ. Ето защо, предъ входа на канала построили фаръ на едно пусто, скалистостровче. Свѣтлината на фара напжтвала нощемъ корабитѣ, да не се разбиятъ о скалитѣ.

Полякътъ билъ назначенъ като пазачъ на фара. Всѣка вечеръ той трѣбвало да пали огромнитѣ лампи. Само денемъ съ лодка можелъ да иде до сушата. Отъ тамъ му донасяли за цѣлъ день храна и сладка вода.

Но прокудениятъ полякъ ходѣлъ рѣдко на сушата. Той билъ доволенъ отъ своя затворъ на кулата. Почивалъ си на спокойствие следъ тежкия и буренъ животъ по свѣта.

Когато искалъ да се развлѣче, той вземалъ далекогледа и се любовувалъ на буйната тропическа гора по брѣга. Весели маймуни скачали по клонетѣ. Пѣстри папагали крещѣли, а лъвътъ ревѣлъ нощемъ, докато крокодилитѣ дебнѣли тихо.